

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือนและปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจเพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ยุทธศาสตร์

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึง ผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตยและมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกระดับและความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย

๑.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย

- (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคงและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย

- (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
- (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย

- (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชนให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
- (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาคและโลกอย่างยั่งยืน โดย

- (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (๒) การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย

- (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
- (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ
- (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ การพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรม รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประกอบด้วย

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (๒) เกษตรปลอดภัย
- (๓) เกษตรชีวภาพ

- (๔) เกษตรแปรรูป
- (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- (๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงประกอบด้วย

- (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย
- (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย

- (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย

- (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ประกอบด้วย

๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย

- (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
- (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
- (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย

- (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
- (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑
- (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย

- (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
- (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
- (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
- (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
- (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย

- (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย
- (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงานและระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
- (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญาและสังคม โดย

- (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
- (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

- (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย สนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
- (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย

- (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
- (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย

- (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
- (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ
- (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
- (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ การดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุน การรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ประกอบด้วย

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย

- (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม
- (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย

- (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

- (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย

- (๑) สร้างสังคมเข้มแข็ง ที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกันและมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัว และดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ
- (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน
- (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย

- (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมธรรมาภิบาลและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็ทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ประกอบด้วย

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย

- (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน
- (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย

- (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
- (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย

- (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย

- (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
- (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- (๔) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย

- (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (๒) เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศ และชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๕.๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย

- (๑) ส่งเสริม คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
- (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม
- (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือใน

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แก่ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์

การให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่งและสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม ประกอบด้วย

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย

- (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค
- (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจและทุกพื้นที่ โดย

- (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย

- (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย โดย

- (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ โดย

- (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤติมิชอบ โดย

- (๑) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ มีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้
- (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย

- (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย

- (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

หลักการและแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

(๒) **การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”** โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย (๑) **การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด”** ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่

ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ (๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

(๓) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และ การมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

(๔) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศ ที่มีอยู่เดิมรวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอก และภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อ “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรมและคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและ เป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

(๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงของอาหารความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วน เศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆเพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและการลงทุนเทคโนโลยี
ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า
และบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ
มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและ
แข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับ
และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมี
ประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัว
เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการ
เปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คริวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

(๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

๔. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๔.๑ แผนพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ทิศทางการพัฒนาภาค มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกันอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืนตามแนวคิด “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่

(๑) พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง โดยการสร้างระบบนิเวศ เมืองและพื้นที่สร้างสรรค์ตลอดจนสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการสร้างสรรค์

(๒) สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศและกับอนุภูมิภาค ทั้งในส่วนของระเบียงเศรษฐกิจ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เมืองสร้างสรรค์และกลุ่มผู้คนสร้างสรรค์

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แกไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์

(ก) พัฒนาตามแนววิถีใหม่ (New Normal) บนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการดูแลสุขภาพของเมืองและการใช้พลังงานสะอาด

(ข) ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในสังคมและพัฒนาศักยภาพแรงงาน
แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง

(๒) พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

(๓) พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

(๔) เสริมศักยภาพของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเอื้อต่อการอยู่อาศัย

(๕) พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

(๖) อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน ปัญหาล้างแวล้อม

๔.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

(พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

วิสัยทัศน์ : เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงระบียงเศรษฐกิจ เหนือ - ใต้ (NSEC) กับระบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) ที่เข้มแข็ง

(๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

(๒) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว ต่อปีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

(๓) ค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๖๒ (๐.๖๐๐๕) ๐.๖๖๐๕

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุนโครงสร้างคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา

แผนงาน

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน

(๒) พัฒนาโครงสร้างคมนาคมระบบโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวก

โครงการสำคัญ

(๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนทั้งภายในและระหว่างประเทศให้เป็นระบบ

(๒) โครงการพัฒนาโครงสร้างคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อม

๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและยั่งยืนเป็นศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ

แผนงาน

(๑) พัฒนาการท่องเที่ยว การประชุมและจัดนิทรรศการ

(๒) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

โครงการสำคัญ

(๑) โครงการพัฒนาการท่องเที่ยว การประชุมและจัดนิทรรศการสู่ระดับนานาชาติ

(๒) โครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรสอดคล้องกับการตลาดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

แผนงาน

- (๑) พัฒนาเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (๒) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

โครงการสำคัญ

- (๑) โครงการพัฒนาการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตการเกษตร
- (๒) โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า และยกระดับสู่การขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสุขภาพครบวงจร

แผนงาน

- (๑) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัด
- (๒) ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึง

โครงการสำคัญ

- (๑) โครงการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดให้บรรลุเป้าหมาย
- (๒) โครงการส่งเสริมการบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึง เพื่อสุขภาพดีถ้วนหน้าของประชาชน

๕. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แผนงาน

- (๑) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) พัฒนาแหล่งน้ำ

โครงการสำคัญ

- (๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๔.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนา

“จังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นเมืองที่มีประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน การเกษตรสร้างคุณค่า การท่องเที่ยวมีการพัฒนา และการค้าชายแดนให้มีมูลค่าสูงขึ้น”

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างบ้านเมืองให้น่าอยู่ สร้างชุมชนและครอบครัวเข้มแข็ง ตามวิถีชีวิต Newnormal เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

เป้าหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะทางสังคม ได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินมีความปลอดภัยในสังคมชุมชน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงาน

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิตของคนอุดรดิตถ์
๒. เสริมสร้างบ้านเมืองให้มีความน่าอยู่ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวก
๔. การบริหารจัดการปัญหาสาธารณภัย และภัยด้านความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน อุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มและการบริหารจัดการด้านการตลาดสมัยใหม่

เป้าหมายด้านการบริหารจัดการผลผลิตภาคเกษตร อย่างเป็นระบบครบวงจร โดยมีการวางแผนผลิตให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าและความต้องการของผู้บริโภคในตลาดส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP โดยการนำอัตลักษณ์ของชุมชน/ท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นสินค้าในระดับสากล

แผนงาน

๑. การพัฒนาการเกษตร ให้มีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่ม ใช้เทคโนโลยี และการตลาดสมัยใหม่
๒. การพัฒนา OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน และอุตสาหกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าหมายพัฒนาเตรียมความพร้อมเชิงพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาสินค้าและบริการนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความสมดุลของการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยส่งเสริมการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและพัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เข้าสู่ภาคธุรกิจบริการท่องเที่ยว

แผนงาน

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายพัฒนารักษา ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดอุดรดีดัดลุ่มน้ำน่านและลำน้ำสาขา เพื่อให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ตระหนักและร่วมมือกันในการดูแลรักษาป่าต้นน้ำ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่าโดยการฟื้นฟูสภาพป่า การป้องกันและปราบปรามไม่ให้มีการบุกรุกเข้าไปทำลายป่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของชุมชนและภาคส่วนต่างๆ ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเต็มระบบตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำของภาครัฐ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้สามารถแก้ไขปัญหา น้ำท่วม น้ำเสีย การขาดแหล่งน้ำ ภาคการผลิต น้ำอุปโภคบริโภค และการรักษาระบบนิเวศ สนับสนุนส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งในภาคครัวเรือนและภาคการผลิต การบริหารจัดการขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

แผนงาน

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาแหล่งน้ำ และบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน
๓. การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การบริหารจัดการขยะ และการส่งเสริมเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ เพิ่มศักยภาพ การค้า การลงทุน ระบบ Logistic และความสัมพันธ กับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายหลักต้นให้มีการพัฒนาด้านชายแดนภาคใต้ให้มีศักยภาพอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการค้าชายแดน โดยส่งเสริมและสนับสนุนจัดตั้งด่านศุลกากร ศูนย์กระจายสินค้า รวมไปถึงระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ พัฒนาศักยภาพทางสังคมข้ามพรมแดนระหว่างจังหวัดอุตรดิตถ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

แผนงาน

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกโครงข่ายคมนาคม โลจิสติกส์ และพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน และความสัมพันธกับประเทศเพื่อนบ้าน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุตรดิตถ์

“ อุตรดิตถ์เมืองแห่งคุณภาพชีวิตและเมืองน่าอยู่ ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยเอดส์
- ๑.๒ ยกระดับคุณภาพชีวิตคนยากจน คนยากไร้และผู้ด้อยโอกาส
- ๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพและสุขภาวะชุมชนท้องถิ่นที่ดี ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางสาธารณสุขให้มีคุณภาพและบริการอย่างทั่วถึง และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย พร้อมบุคลากรทางการแพทย์และแพทย์ประจำตำบล

- ๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาและนันทนาการ

- ๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนเชิงคุณภาพ

- ๑.๖ สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภก่อนวัยอันควร, สร้างภูมิคุ้มกันการตั้งครรภในวัยรุ่น

- ๑.๗ พัฒนาข้อมูล ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงฐานข้อมูล

- ๑.๘ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมแหล่งเรียนรู้ให้เป็นต้นแบบแหล่งเรียนรู้ในอาเซียน

- ๑.๙ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่

๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งและการท่องเที่ยว

- ๒.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค และการเกษตร รวมถึงระบบชลประทาน

- ๒.๓ พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณสุขอุปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน

- ๒.๔ สนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผังเมืองชุมชน และการจัดทำผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีกลไกการทำงานเครือข่าย ผังเมืองทุกระดับ การจัดทำผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- ๒.๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบ Logistics ที่เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้า และการบริการเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

- ๒.๖ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม

๓. ด้านการส่งเสริมอาชีพ การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ อาชีพหลัก อาชีพรอง อาชีพเสริม เกษตรผสมผสาน อาชีพเกษตรกรรมและอาชีพหลากหลายในชุมชนท้องถิ่น เน้นการฝึกทักษะด้านอาชีพและสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ในรูปแบบการทำงานแบบประชารัฐ

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำระบบสหกรณ์มาใช้ในชุมชน หมู่บ้าน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชนหมู่บ้าน

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอาชีพการเกษตรและกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้คุณภาพและมาตรฐานและเพิ่มช่องทางการตลาด

๓.๖ ส่งเสริมการค้าและการลงทุน การตลาด ระบบตลาดกลางชุมชนท้องถิ่น เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

๓.๗ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่น

๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

๓.๙ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และส่งเสริมเครือข่ายให้มีกลไกการจัดการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๓.๑๐ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์โดยสื่อหลักและสื่อศิลปวัฒนธรรมและจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓.๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบทางเศรษฐกิจและทุนเกษตรผสมผสานกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมกลุ่มอาชีพในชุมชนท้องถิ่น มีอาชีพหลัก อาชีพรอง อาชีพเสริมให้มีความเข้มแข็งตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางประชารัฐ

๓.๑๒ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการผลิต การรวบรวมการผลิต การแปรรูปและการตลาด บริการพืชผลทางการเกษตร

๓.๑๓ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพปลอดภัยจากสารพิษ

๓.๑๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นต้นทุนในการประกอบอาชีพ

๓.๑๕ ส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาอาชีพ

๔. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรน้ำและป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน และลุ่มน้ำสาขา สร้างเครือข่ายการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสร้างเสริมกลไกการทำงานครอบคลุมทุกระดับ

๔.๒ สนับสนุนการบริหารจัดการป่าชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

๔.๓ บูรณาการการบริหารจัดการอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้มีกลไกการทำงานทุกระดับอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำโครงการธนาคารน้ำใต้ดิน

๔.๕ จัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย และมลพิษทางน้ำ ทางอากาศและทางเสียง โดยบูรณาการร่วมกัน

๔.๖ สร้างเครือข่ายกลไกการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีกลไกคณะทำงานในทุกระดับ

๔.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทพลังงานทดแทนและพัฒนาการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน

๕. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างและพัฒนาจัดการองค์ความรู้ ศูนย์เรียนรู้ชุมชน ศูนย์ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน การศึกษาทุกระดับและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๕.๓ สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดและตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่นระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๔ ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ

๕.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทุกระดับด้านภาษาสำหรับเด็ก เยาวชนและประชาชนเพื่อรองรับการเข้าสู่มาตรฐานสากล

๕.๗ ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพ ครอบคลุมทุกตำบล

๕.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๕.๙ ส่งเสริมการศึกษาภาคบังคับให้มีคุณภาพและกระจายโอกาสให้ได้รับการเรียนรู้ทุกระดับ

๕.๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้

๕.๑๑ ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมแหล่งเรียนรู้ให้เป็นต้นแบบแหล่งเรียนรู้ในอาเซียน

๖. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตลอดจน การมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการประชาคมและการเมืองภาคประชาชนและภาคพลเมือง

๖.๒ สร้างสภาพแวดล้อมเมืองและชุมชนให้สวยงามน่าอยู่ เสริมสร้างและพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมทุกระดับ เครือข่ายประชาสังคมระดับหมู่บ้าน/ระดับตำบล/ระดับอำเภอ (ศปม. ศปต. ศปอ.)

๖.๓ พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๖.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชนและผู้ประสบภัย

๖.๕ การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๖.๖ บูรณาการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอื่นๆ

๖.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนการให้สื่อในชุมชนท้องถิ่นเพื่อประสานการพัฒนาสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น และรู้จักสามัคคี

๖.๘ ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายในการดูแลคุ้มครองพื้นที่สาธารณะโยชน์

๖.๙ ส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคพลเมือง ประชาสังคม สนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน/ตำบล และเครือข่ายประชาสังคม

๖.๑๐ สนับสนุนป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เครือข่ายหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอ

๖.๑๑ สนับสนุนการป้องกันปัญหายาเสพติดและอบายมุขในทุกพื้นที่

๖.๑๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม To Be Number One

๖.๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ด้านกฎหมาย

๗. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

แนวทางการพัฒนา

- ๗.๑ การพัฒนาบุคลากร พัฒนางองค์กรเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์/ทันต่อโลก
- ๗.๒ การป้องกันปราบปรามการทุจริตทุกรูปแบบ
- ๗.๓ ส่งเสริมสนับสนุนบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)
- ๗.๕ ส่งเสริมสนับสนุนสื่อด้านการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารให้มีทุกช่องทางหลากหลาย สอดคล้องกับพื้นที่จัดให้มีกลไกการจัดการทุกระดับ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนา

เพื่อนำนโยบายผู้บริหาร ยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งในระดับชาติ กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานีไปสู่การปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาตำบลร่วมจิต

" ตำบลน่าอยู่ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง "

๒. พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนบทบาทการพัฒนาตำบลร่วมจิต ในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนรวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของตำบล เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้นจึงได้กำหนดพันธกิจ ดังนี้

(๑) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรคและระบบสาธารณสุขการ

(๒) การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ทางด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๓) การส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของคนในชุมชน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนอย่างยั่งยืนและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต ได้ใช้ข้อมูลจากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ มาจากสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชน ประกอบด้วย นโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอมาบูรณาการเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถปรับตัวได้ในโลกแห่งการแข่งขันยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ ๕ ด้านดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานรากชุมชน ส่งเสริมอาชีพ สินค้าการเกษตร

การแปรรูป การลงทุนและระบบโลจิสติกส์หรือการขนส่ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านระบบสิ่งสาธารณูปโภค สิ่งสาธารณูปการ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมืองการปกครอง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

และพัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ การอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๔. เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน
๒. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปึกศ สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐานอย่างเพียงพอและทั่วถึง
๓. เพื่อพัฒนาสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมอาชีพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
๔. เพื่อสืบสานศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
๕. เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เพื่อสร้างระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดการพัฒนา

๕. ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของพื้นที่/เกษตรกรที่ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ร้อยละของประชาชนได้รับความสะดวกสบายจากการคมนาคมและอุบัติเหตุลดลง
๓. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการใช้อาคารสถานที่
๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์ มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค และไฟฟ้าส่องสว่าง
๕. ร้อยละของผลผลิตด้านการเกษตรมีอัตราเพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนมีมาตรฐาน
๗. ร้อยละของหมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการประเมินคุณภาพการศึกษา
๙. ระดับความสำเร็จในการจัดระบบการกำจัดขยะ
๑๐. พื้นที่ป่าชุมชนได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
๑๑. ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้และมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาการท่องเที่ยว
๑๒. ร้อยละของอัตราการป่วยลดลง
๑๓. ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๔. จำนวนหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมและมีความเข้มแข็งปลอดอาชญากรรม อบายมุขและสิ่งเสพติด
๑๕. ร้อยละของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๖. ร้อยละของผลการปฏิบัติงานขององค์กร (Core Team)
๑๗. ร้อยละของการพัฒนาบุคลากรเพิ่มขึ้น

๖. ค่าเป้าหมาย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. สนับสนุนการศึกษาให้สามารถเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาปรับปรุงซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปึกศ สาธารณูปการที่มีมาตรฐาน
๔. พัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนหน่วยงานที่มีการบูรณาการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. กิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและด้านการศึกษา

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางการศึกษาทุกช่วงวัย ด้านสาธารณสุข ด้านการจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานรากชุมชน ส่งเสริมอาชีพ สิ้นค้าการเกษตร การแปรรูป การลงทุนและระบบโลจิสติกส์หรือการขนส่ง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพเกษตรกร สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน เพื่อการพึ่งตนเองทางรายได้อย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม ผลิตภัณฑ์ OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน จากฐานชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านระบบสิ่งสาธารณูปโภค สิ่งสาธารณูปการ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องและรองรับกับการดำเนินชีวิตของประชาชนตามวิถีชีวิตปกติใหม่

๒. พัฒนาและปรับปรุงก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เกี่ยวกับการบริการสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในสิ่งอุปโภค-บริโภค ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมืองการปกครอง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรที่ทันสมัย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรเพื่อรองรับการให้บริการในยุคดิจิทัล

๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล สามารถตรวจสอบได้

๓. ส่งเสริมและพัฒนา ปรับปรุง เพื่อยกระดับการบริหารจัดการ การให้บริการในยุคดิจิทัล ให้เป็นองค์กรที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. พัฒนา พื้นที่อนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐาน

๒. พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ ทั้งในองค์กรและชุมชน

๓. พัฒนา ปรับปรุง และสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ

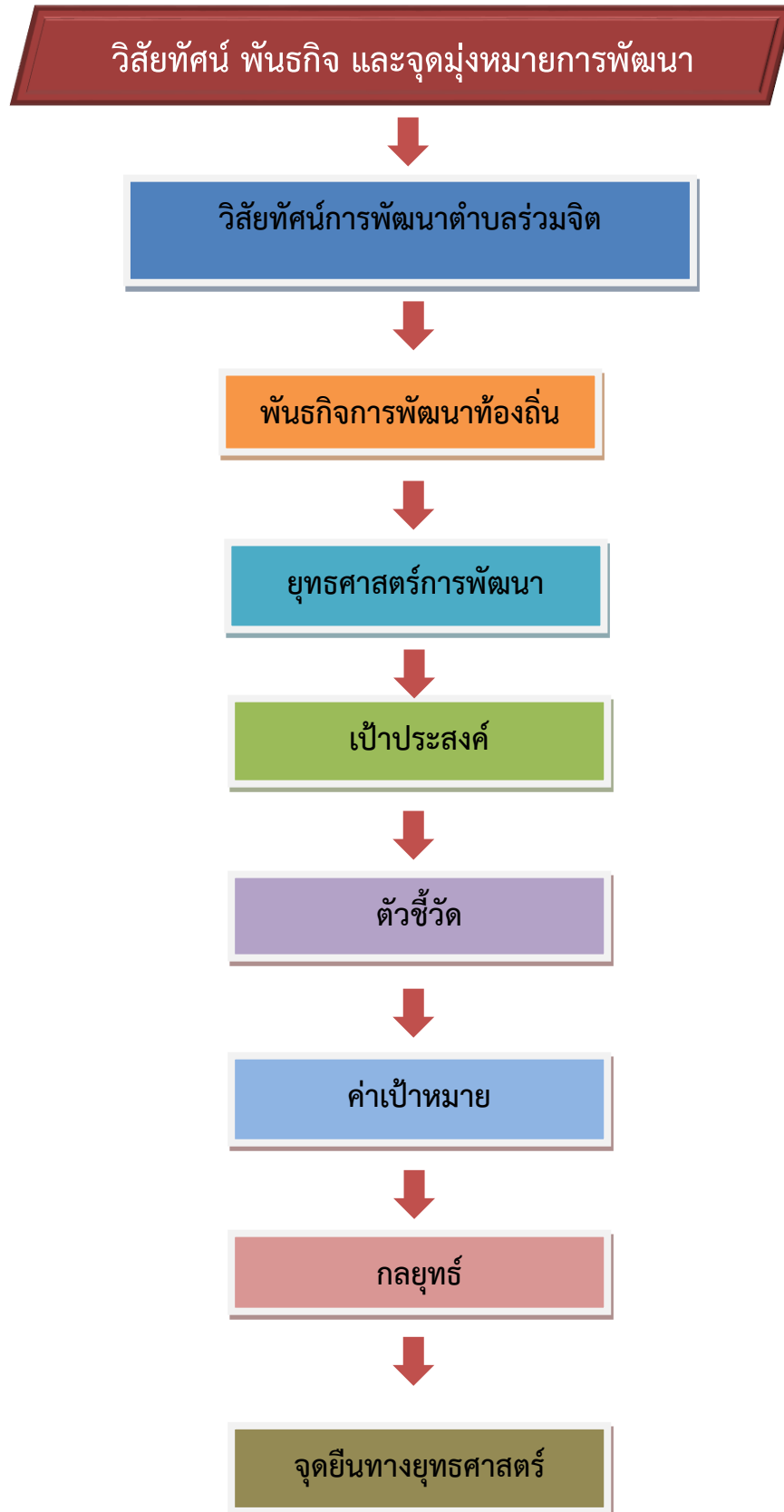
๘. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. พัฒนาด้านการศึกษา
๓. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๔. สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๘. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

แผนงาน

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป
๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๓. แผนงานการศึกษา
๔. แผนงานสาธารณสุข
๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๖. แผนงานเคหะและชุมชน
๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๘. แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
๙. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๑๐. แผนงานการเกษตร
๑๑. แผนงานการพาณิชย์
๑๒. แผนงานงบกลาง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

๑. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตมีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศ โดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตจึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

๒. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต

๒.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

๒.๑.๑ ด้านสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชาชนในชุมชนเช่นกัน ได้แก่โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าเปื่อยในเด็ก และโรคอื่นๆอีกมาก **ปัญหา** คือ ประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี **การแก้ไขปัญหา** คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงาน สาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

๒.๑.๒ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนอายุ ๑๕-๖๐ ปีเต็มร้อยละ ๙๙.๕๕ อ่าน เขียน ภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖-๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า **ปัญหา**คือ ยังไม่สามารถแข่งขันกับชุมชนใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาคือ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวันให้กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆกับทางโรงเรียน

๒.๑.๓ ด้านค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

ประชาชนมีกิจกรรมทางศาสนา (พุทธ) ให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ มีวัดเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และปลูกจิตสำนึกให้ตั้งมั่นที่จะกระทำแต่ความดีของชาวร่วมจิต เพื่อการอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข **ปัญหา**คือ ปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีพัฒนาการที่ทันสมัย ทำให้คนรุ่นหลังมองว่าประเพณีหรือความเชื่อดั้งเดิมเป็นเรื่องที่มลาย ล้าสมัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่มีวิวัฒนาการคล้ายกับคนในชุมชนเมืองมากขึ้น หากไม่มีการสืบสานประเพณีหรือความเชื่อดั้งเดิมอาจจะทำให้ คุศโลบาย ง่ายๆในการสร้างความรัก ความสามัคคีในกับคนในท้องถิ่น

ขาดหายไปด้วย **การแก้ปัญหา** ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ ๕๐ เริ่มตั้งแต่ระดับครัวเรือนไปจนถึงระดับชุมชน แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) **กสิกรรม** มีการเพาะปลูกพืช คือ ทำนา (นาปี) ประกอบไปด้วย การปลูกข้าว ทำสวน ประกอบไปด้วย การปลูกมะม่วงหิมพานต์ ส้มโอ เงาะ มังคุด พืชผักสวนครัว (มีการทำเกษตรแบบอินทรีย์บางส่วน เช่น การปลูกผักสวนครัวเหลือจากการกินก็นำไปขาย และมีหลายครัวเรือนที่ปลูกเพื่อขาย) ฯลฯ และทำไร่ ประกอบไปด้วย การปลูกข้าวโพด (สำหรับบริโภคและเลี้ยงสัตว์) โดยแต่ละอาชีพประชาชนมีการรวมกลุ่มกันเพื่อจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ขึ้น เช่น กลุ่มรับซื้อของเก่า กลุ่มส่งเสริมอาชีพสนับสนุนเมล็ดพันธุ์พืช ฯลฯ

(๒) **ปศุสัตว์** ประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์บก มีการเลี้ยงโค การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงจิ้งหรีด การเลี้ยงปลา การเลี้ยงไก่ ฯลฯ และเกิดการรวมกลุ่มอาชีพขึ้น เช่น กลุ่มสหกรณ์ผู้เลี้ยงโคตำบลร่วมจิต กลุ่มการเลี้ยงจิ้งหรีด ฯลฯ

(๓) **การประมง** ประกอบอาชีพการเกษตรทางน้ำ มีการเลี้ยงปลากระชังโดยเลี้ยงกันมาบริเวณเขื่อนดินในเขตอำเภอท่าปลา และการจับปลาขาย ฯลฯ แต่ยังคงการรวมกลุ่มอาชีพ รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ ๔๐ มีรายได้จากการรับจ้างทั่วไปในพื้นที่และนอกพื้นที่ นอกจากนี้ยังประกอบอาชีพอื่นๆ เช่นค้าขาย รับราชการ

๒.๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ ดังนี้

(๑) **เส้นทางคมนาคม** ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กร้อยละ ๙๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย **ปัญหา**คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะซึ่งจะดำเนินการได้ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ **การแก้ปัญหา**คือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆฝ่ายเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้บรรจุแผนงาน/โครงการ ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหให้กับหมู่บ้าน

(๒) **การขยายเขตไฟฟ้า** ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน **ปัญหา**คือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน **การแก้ปัญหา**คือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆฝ่ายเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรจุแผนงาน/โครงการ ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหให้กับหมู่บ้าน

(๓) **การประปา** องค์การบริหารส่วนตำบลมีกิจการประปา ให้บริการแก่ประชาชนในเขตความรับผิดชอบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๖๙๔ ครัวเรือน **ปัญหา**คือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่น น้ำประปาไม่ไหลบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากระบบประปาชำรุดบ่อย **การแก้ปัญหา**คือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในพื้นที่

(๔) **แหล่งน้ำการเกษตร** ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอาชีพเกษตรกรรม ปัจจุบันน้ำเพื่อการเกษตรจะมีเพียงพอในเฉพาะฤดูฝน **ปัญหา**คือ รางส่งน้ำในพื้นที่เกษตรที่มีอยู่เดิมมีน้อยและมีการชำรุดเสียหายหลายแห่ง และบางพื้นที่ไม่มีรางส่งน้ำทำให้เกษตรกรประสบปัญหาภัยแล้งทุกปี ประกอบกับงบประมาณมีจำนวนจำกัดไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านแหล่งน้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ได้ **การแก้ปัญหา**

คือ การนำเสนอแผนงานโครงการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนจะให้ความสำคัญกับเรื่องแหล่งน้ำการเกษตร ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้บรรจุแผนงาน/โครงการ ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการแล้วบางส่วนและมีการจัดทำโครงการเพื่อขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๔ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าประชาชนในพื้นที่มีที่อยู่อาศัยมั่นคง คริวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี แต่ปัญหาคือระบบประปาหมู่บ้านที่มีอยู่มีการชำรุดเสียหายบ่อยซึ่งเกิดจากการอายุการใช้งาน แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ทำการแก้ไขปัญหาอย่างทันทั่วทั้งที่ ประชาชนทุกครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะ ไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ มีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธีและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเมือง - การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้าน เพื่อมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคม ท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากการประชุมทุกครั้งท้ององค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นมีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ อีกทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลรวมถึงโครงการอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและกลุ่มอาชีพต่างๆให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพเพิ่มขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

๒.๖ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสลับภูเขา พื้นที่ราบใช้เป็นที่อยู่อาศัย ทำนา ทำไร่ ส่วนพื้นที่ดอนเป็นที่สำหรับการเกษตร พืชไร่ และพืชสวน มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คือ คลองสิงห์ คลองหมัน สระ ซึ่งกระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ **ปัญหาคือ** น้ำผิวดินของตำบลร่วมจิต จะแห้งแล้งในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม ไม่เพียงพอสำหรับภาคการเกษตร **การแก้ปัญหาคือ** องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิตกับผู้นำชุมชนรณรงค์ให้คนในชุมชนรู้จักใช้น้ำอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยร่วมกันดูแลรักษา และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของแหล่งชุมชน โดยการสร้างฝายเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง

คุณภาพอากาศและเสียง คุณภาพอากาศขององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต โดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแต่ในบางพื้นที่จะมีปัญหาเรื่องเหตุรำคาญกลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสุกรในเขตชุมชน สำหรับมลพิษทางอากาศในเขตชุมชน ส่วนใหญ่เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นจากการเผามูลฝอยจากบ้านเรือนและมลพิษทางอากาศจากการเผาไร่ **การแก้ปัญหาคือ** องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการในการรณรงค์เกี่ยวกับคัดแยกขยะมูลฝอยลดการเผาในชุมชน ซึ่งก็แก้ปัญหาได้ระดับหนึ่ง ในปัจจุบันจะต้องพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สมดุลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

(๑) จุดแข็ง (S = STRENGTH)

- ◆ ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

- ◆ บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ รวมถึงส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ รู้ปัญหาของชุมชนและอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
- ◆ มีการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล
- ◆ มีการสืบทอดประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
- ◆ ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ในชุมชนมีปราชญ์ชาวบ้านที่เป็นตัวอย่างด้านการเกษตร ตลอดจนมีแหล่งน้ำ เอื้อต่อการทำการเกษตรทำให้มีรายได้จากการเกษตร
- ◆ องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบเสียงตามสายของหมู่บ้านให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง

(๒) จุดอ่อน (W= WEAKNESS)

- ◆ โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินโครงการได้
- ◆ มีจำนวนโครงการที่ประชาชนต้องการจำนวนมากแต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณจำกัดในการดำเนินการ
- ◆ ผลผลิตทางการเกษตรได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง
- ◆ ประชาชนยังไม่สนใจและมีความจริงจังหรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
- ◆ ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการทำอาชีพเสริม(กลุ่มอาชีพ) ได้ค่อนข้างน้อยเนื่องจากยังไม่มีความเข้มแข็ง ยากต่อการพัฒนา และขาดความรู้ ทักษะในกระบวนการบริหารจัดการ และการตลาด

(๓) โอกาส (O= OPPORTUNITY)

- ◆ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล
- ◆ ตำบลร่วมจิตเป็นตำบลขนาดเล็ก ประชากรน้อย สามารถพัฒนาหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆได้ง่าย
- ◆ ได้รับการสนับสนุนองค์ความรู้และงบประมาณจากทุกภาคส่วนราชการในการฝึกอบรมของกลุ่มอาชีพ

(๔) อุปสรรคหรือข้อจำกัด (T= THREAT)

- ◆ โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมจิต ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากร
- ◆ งบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนไม่เพียงพอ การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
- ◆ ความเสื่อมถอยค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ส่งผลต่อปัญหาทางสังคม โดยเฉพาะเยาวชน
- ◆ ความไม่แน่นอนทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ◆ ภัยธรรมชาติส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร ทำให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง
- ◆ งบประมาณในการพัฒนาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือด้านอื่น ๆ น้อย

- ◆ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัวเกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๒.๗ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๒.๗.๑ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวย กับกลุ่มคนจน มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการ การศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและ ยาเสพติด

๒.๗.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาวะทางการคลังของระบบบริการทางสังคม

๒.๗.๓ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๒.๗.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน
